

[Stensballe.]

kunde være formaalstjenligt at bygge en Dæmning, mon det saa ikke var det bedste og det billigste at tage det Spørgsmaal op med det samme? Dette vil jeg i hvert Fald henstille til Overvejelse i det kommende Udvalg.

I øvrigt skal jeg henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte, første Gang jeg havde Ordet.

Blang: Jeg vil gerne sige til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, at de Bemærkninger, jeg fremsatte i Formiddags, tog Sigte paa to Ting. Dels talte jeg imod det Tidspunkt, paa hvilket disse Projekter fremsættes, dels mod den Maade, hvorpaa man vil skaffe Midlerne til Storstrømsbroen. Jeg havde ikke udelukkende bornholmske Forhold for Øje, da jeg talte herom. Man lægger, sagde jeg, en ekstra Skat paa 3 Mill. Kr. aarlig paa en Del af Landets Befolkning, og jeg paapegede, at der var Egne af Landet, som ikke havde nogen som helst Interesse i, at denne Bro bliver bygget, og nævnte i saa Henseende Bornholm. Det er jo dog et Faktum, at den højtærede Minister ønsker at tilvejebringe Midlerne paa den anførte Maade, og jeg forstaar ikke, at den højtærede Minister kan blande den almindelige Fordeling af Motorafgifterne til de forskellige Amter herind under. Den foregaar efter bestemte, lovfæstede Regler, som meget vel kan medføre for de enkelte Amter, at man et Aar maaske faar mere, end man indbetaler, og et andet Aar maaske indbetaler mere, end man faar. Jeg synes blot ikke, at det vedkommer det, jeg talte om.

Gunnar Fog-Petersen: Det er overordentlig elskværdigt at den højtærede Minister at ville forsvare Slutningsbemærkningen i den i Betænkningen paa Side 2 anførte Passus af Vandbygningsdirektørens Skrivelse, men det er ikke muligt at gøre det. Dels er Udtrykket: „at Dæmningsanlægget vil medføre fuldstændig Ødelæggelse for Fiskeriet“, ganske overdrevet og kan ikke have Tilhold i en saglig Begrundelse, da intet kan tale for, at hverken Sild eller Aal skulde blive daarligere stillet ved en Brakvandstilstand, end de er nu. Men det afgørende er, at Vandbygningsdirektørens Udtalelse om, at en lavere Vandstand i Fjorden vil være en tvivlsom Fordel for Landbruget, er helt hen i Vejret. Naar der siges til Forsvar herfor, at den Del af Arealerne, som støder op til Nissum Bredning, vilde blive udsat for højere

Vandstand, hvis man lukkede, end de er under den nuværende Tilstand, og at den Skade, der sker derved, muligvis vil kunne ophæve den Gavn, som en lavere Vandstand vil medføre for de 10 Gange større Arealer, der støder op til den øvrige Del af Fjorden, er det jo et svagt Ræsonnement, og det er yderligere svagt, fordi det ligger i Sagens Natur, at den nødvendige Følge af at lukke Fjorden ved Oddesund vil være, at man maa inddæmme de lave Arealer Vest for med Diger, og det er forholdsvis smaa Arealer, idet der jo langs Nissum Bredning paa lange Strækninger er høje Kyster, der, som vi hørte om før, er Genstand for Nedbrydning. Denne Betragtning lader sig derfor ikke opretholde hverken paa den ene eller den anden Maade.

I øvrigt vil jeg takke Ministeren for hans Udtalelse om, at Staten vil være rede til at støtte Digeanlæg og Inddæmningsarbejder langs med Limfjorden, og hvis det kan opfattes saaledes, at Staten er rede til at give et Tilskud paa 33 pCt. af de Omkostninger, Gennemførelsen af et saadant Arbejde vil andrage, vil det jo være en væsentlig Støtte for Kultiveringsarbejder paa længere Sigt. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig mere herved, men tage Ministerens Udtalelse som Udgangspunkt for en Opfordring til den høje Regering om at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Det fortjener det i høj Grad. Det fortjener det i en Tid som denne, hvor det er vanskeligt at skaffe fornøden Beskæftigelse, og det fortjener det, fordi det kan finansieres med Støtte fra det offentlige paa en saadan Maade, at Tilbagebetalingen af Kapitalen kan ske med stor Sikkerhed over en lang Aarrække. Derfor er det saa vigtigt, at Spørgsmaalet tages op. Men for at det skulde kunne gøres rationelt, for at det virkelig skulde komme til at betyde noget, maatte det nødvendigvis overdrages til et begrænset Udvalg af Teknikere at gennemarbejde de Muligheder, der foreligger for Inddigning og Afvanding, og hurtigst muligt til Regeringen at afgive en Indstilling, som da kunde blive fulgt. Jeg opfordrer da Regeringen til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, med den Hensigt og tillige med det Haab, at Overvejslen hurtigt maa resultere i, at man overdrager et Udvalg af Teknikere, Afvandingsteknikere, Landbrugsteknikere, at stille Forslag om, hvad der bør gøres. Det vil, som jeg sagde før, komme til at dreje sig om meget betydelige Foretagender, og det vil være Foretagender af en saa stor økonomisk Sikkerhed, som den over-